

485 484 189 183 2

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ นายบุญเลิศ บานแย้ม เป็น พยาน
บัตรประจำตัวประชาชน เลขที่ ๒๕๓๑-๐๒๒๘๒๘ ออกที่ อ.เมือง จว.สมุทรสาคร เมื่อ ๘ กย.๓๘
หมคอายุ ๗ กย.๒๐
ร.ต.อ. รong ตว.จร.บันติก

สถานที่ตำรวจ นครบาลนครสงคราม อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕ ๐๘

พล.ต.ท. รุ่งทอ โสตะธาดะ ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง นายสุธรรม - แสงประทุม กับพวก ผู้ต้องหา

ต่อหน้า พล.ต.ต. สมศักดิ์ สังขวัฒน์ ผู้ช่วย ผบ.ต.บ.
ร.ต.อ. ประจวบ เปาอินทร์ รอง ผบ.จร.ตบ.จักรวรรดิ
พล.ต.ท. จ่านง กั้นเจริญ รอง ผกก.๖ ป.

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ชื่อ นายบุญเลิศ บานแย้ม อายุ ๓๘ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำนาญหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทรับ)

รับฟัง ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๒๕๘/๘ หมู่ที่ ๑ ตำบล มหาชัย

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน - ชื่อกำนัน โทร. ๒๕๓๑๑๕๑

อำเภอ เมือง จังหวัด สมุทรสาคร

ชื่อบิดา นายของเหลี่ยม ฯ ชื่อมารดา นางกิมเลียง ฯ

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้องกับ สาบานคนแล้ว

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าขอให้อภัยความผิดจริงดังต่อไปนี้

ข้ามีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่บ้านเลขที่และตำบลดังกล่าวข้างต้น ปัจจุบันข้าพักอาศัยอยู่ที่วิถีสถิตถาดน่านาใกล้โรงพยาบาลบุญยพันธ์ ถนนสามเสน กรุงเทพมหานคร ข้ามีอาชีพรับจ้างส่งภาพยนตร์ไปขายต่างจังหวัดและทำรถออบพระเครื่องอยู่ที่วิถีสถิตถาดน่านากังกล่าวข้างต้น

ข้าเป็นสมาชิกอยู่ในกลุ่มพิทักษ์ชาติไทยมานาน ๒ ปี แล้ว มีวัตถุประสงค์คือ คำนึงถึงคอมมิวนิสต์ โดยร่วมกันให้ความช่วยเหลือแก่เจ้าหน้าที่บ้านเมืองตอออกมา ในเขตบางต่าง มีสมาชิกทั้งหญิงและชายประมาณ ๕๐ คน มีหน้าที่คอยติดตามความเคลื่อนไหวนักศึกษาและผู้ที่ตกใจในสหประชาชาติในเขตพระนคร ว่าจะมีพฤติการณ์อย่างไร นอกจากในเขตพระนครแล้ว ยังมีสมาชิกขึ้นชื่อทั่วประเทศสามารถติดต่อกันได้ แต่ละคนมีบัตรสมาชิกเป็นเครื่องหมายขนาดเท่า

มีการประชานไปไม่มีชื่อแต่เป็นโค้ดหมายเลขบัตร มีเครื่องหมายมือกำกับและมีรูปธงชาติมีหนึ่งสีในบัตร ว่าที่กษัตริย์ชาติไทย หมายเลขประจำตัวของข้าฯเลข ๐๐๒๔๔ และมีลายเซ็นผู้ออกบัตรอยู่ด้านหลัง

ระหว่างที่ข้าฯเป็นสมาชิกของกลุ่มนี้ปรากฏว่าได้มีนักศึกษาทั้งหญิงหรือชายมาศึกษาจน มาปลุกระดมมวลชนในเขตพระนครหลายครั้งโดยมาเป็นกลุ่มประมาณ ๑๐-๒๐ คน โดยกล่าวโจมตีรัฐบาล ว่าปกครองระบบนายทุนที่รวบรัดรวบมากที่จนกึ่งจนมากก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนที่ยากจน พวกเขา มาช่วยปลดแอกให้แก่ประชาชนควรที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นสังคมนิยม และนอกจากนี้ก็มีมีการปิดไปสเคอร์ ในทำนองสนับสนุนการปลุกระดมครั้งนี้ ผู้ที่มาปลุกระดมมวลชนแต่ละครั้งไม่รู้จักชื่อและจำหน้าไม่ได้ เพราะเป็นจำนวนมาก ที่นักปลุกระดมมาทุกครั้งจะมาเป็นรูปของนักศึกษา ทุกครั้งที่มาข้าฯกับพวกได้ เข้าไปขอร้องให้เลิกเสียหรืออย่ามาศึกษาในเขตนี้เพราะเขตนี้ไม่มีใครนิยมในการกระทำดังกล่าวของ นักศึกษา บางครั้งก็ยอมเลิกไปแต่โดยดี บางครั้งก็ต้องใช้กำลังกายชกต่อยกันบ้างจึงเลิกไป ทุกครั้งที่ นักศึกษามาปลุกระดมในเขตพระนครนี้ข้าฯได้ไปเอาให้เจ้าหน้าที่ทราบ

เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๔ เวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. ขณะที่ข้าฯกำลังทำกรรพ พระเครื่องอยู่บ้านตามปกตินั้น ได้มีสมาชิกของกลุ่มข้าฯที่จำชื่อไม่ได้มาบอกกับข้าฯว่าที่สนามหลวงมีนิสิต นักศึกษาและประชาชนได้ชุมนุมกันที่ตึกศาลาการเกษียณอายุของพระมหากษัตริย์แต่ยังไม่ทำอะไรรุนแรงเกิดขึ้น

เมื่อข้าฯได้ทราบเช่นนั้นข้าฯก็ได้ทำงานของข้าฯต่อไปเพราะเห็นว่ายังไม่ทำอะไร และอยู่ในบ้านตลอดมา รุ่งขึ้นวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๔ เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. ได้มีสมาชิกของกลุ่มมาบอกว่านิสิตนักศึกษาได้ แสดงละคร ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยเอาคนมาแสดงการแฉวนคอและแต่งหน้าคนที่ถูกแฉวนคอให้ คล้ายเจ้าฟ้าชายฯ ข้าฯจึงสงสัยอยู่และยังไม่เชื่อว่าศูนย์นิสิตนักศึกษาจะกระทำรุนแรงแบบนี้ ครั้นต่อมา

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๔ เวลาประมาณ ๐๐.๓๐ น. ข้าฯได้เห็นรูปการแฉวนคอตามที่สมาชิกกลุ่มมาบอก จากหนังสือพิมพ์ดาวสยาม ฉบับวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๔ ดูลักษณะใบหน้านักศึกษามากโดยการตบแต่ง ข้าฯ รู้สึกไม่พอใจและโกรธแค้นมากในการกระทำของนักศึกษาดังกล่าว ข้าฯจึงรวบรวมสมาชิกได้ ๑๐๓กว่าคน

ที่จำชื่อได้มี นายวิชัย ศิริชอบ นายสุวัฒน์ กำจักษ์ นายสุรินทร์ รุ่งเรือง และนอกนั้นจำไม่ได้ ข้าฯกับพวกจึงได้ขึ้นรถบรรทุกเล็กไปเพื่อจะไปขอร้องให้นิสิตนักศึกษาเลิกการกระทำดังกล่าวนี้คือไป ข้าฯกับพวกได้พากันไปที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แต่เข้าไม่ได้ จึงเขารถไปจอดที่ข้างอนุสาวรีย์ทหาร

อาสาเพราะประตูด่านมหาวิทยาลัยปิดหมด เห็นมีประชาชนจำนวนมากชุมนุมที่ตึกนิสิตศึกษาอยู่ ทางด้านสนามหลวงฝั่งตรงข้ามหอประชุม เมื่อจากรถแล้วก็พากันลงเดินไปที่ประตูทางเข้าด้านหอประชุม พอข้าฯกับพวกไปถึงหน้าประตูก็ปรากฏว่าข้าฯได้ยินเสียงปืนยิงออกมาจากด้านในของธรรมศาสตร์ซึ่งยิง

ออกมาจากหอประชุมที่สี่และนั่นก็เป็นจุดสังเกตจากเสียงคล้ายปืนกลปืนลูกซองและปืนยิงเร็ว ไม่เห็น ตัวคนยิงเพราะเป็นที่มืด ข้าฯกับพวกได้พากันวิ่งไปคนทางสองทางค่อนนั้นข้าฯไม่ทราบว่าใครได้รับ

บาดเจ็บหรือไม่ จากนั้นข้าฯกับพวกได้มารวมกันที่รถอีก ในขณะที่เสียงปืนยังออกมาจากในมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ข้าฯได้วิ่งมาหลบที่ใต้มะขามด้านสนามหลวงก่อนพอสิ้นเสียงปืนข้าฯก็ได้ยินเสียงทางไมโคร

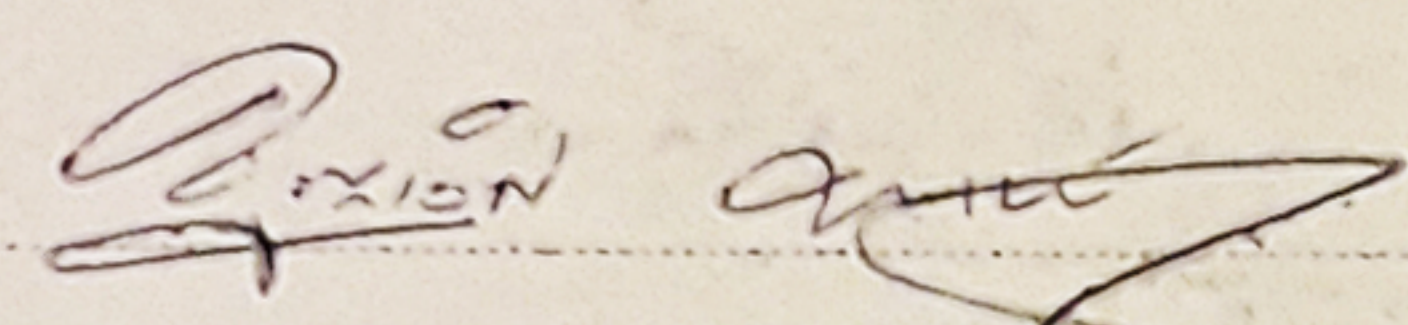
โฟนกระจายเสียงออกมาว่าขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจอย่ายิงเข้ามา เมื่อข้าฯได้ยินเช่นนั้นข้าฯรู้สึกว่ามี ครงตามความจริง ความจริงแล้วข้างในหอฯยิงออกมาดังกล่าวแล้วข้างต้น ข้าฯเห็นว่าไม่เป็นธรรม จึงมาที่รถและบอกพรรคพวกได้ไปขึ้นแจ้งข้อเท็จจริงที่สถานีวิทยุยานเกราะ เพื่อกระจายเสียงให้ประชาชน

ใบคำให้การ ของนายบุญเชิด บานข่ม ทยาน ณที่ ๒
 ทราบข้อเท็จจริงถึงการกระทำของนักศึกษา ข้ารับพวกไปที่สถานีวิทยุขานเกราะขณะนั้นเวลาประมาณ
 ๐๖.๐๐ น. มีตัวแทนของกลุ่มของข้าฯ ที่ไปด้วยกันได้ขึ้นไปดูวิทยุขานเกราะ ๒ คน ซึ่งใจความได้ว่านิสิตนัก
 ศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ให้อาวุธปืนยิงประชาชนที่อยู่ข้างนอกแต่กลับกล่าวประกาศว่าใคร
 โทษว่าตำรวจยิงนักศึกษาที่อยู่ข้างในมหาวิทยาลัยซึ่งนิสิตนักศึกษาสร้างสถานการณ์ขึ้น และได้
 พูดอีกว่าประชาชนที่อยู่ข้างนอกมหาวิทยาลัยหรือเข้าเข้าไปเพราะนิสิตนักศึกษาในธรรมศาสตร์มีอา
 วุธร้ายแรงและขอให้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองกล่าวร้ายปรายปรายเนื่องจากในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีอาวุธที่ไร
 ในสงครามไว้ยิงประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ข้างนอก หลังจากที่ตัวแทนกลุ่มได้ดูวิทยุขานเกราะ
 แล้วได้กลับมาที่โรงพยาบาลนครปฐมทันที บางส่วน เพื่อปรึกษาว่าจะทำอย่างไรที่ ข้าฯ ได้ดูโรงพยาบาลดังกล่าว
 กล่าวถึงเวลา ๐๖.๐๐ น. ข้าฯ ได้ดูเคียวได้ไปที่ประตูธรรมศาสตร์ด้านหอประชุมอีก ส่วนผู้อื่นต่างคนต่างไป
 เพราะได้ตกลงกันไว้แล้วจะมารวมกันภายหลังที่เดิม เมื่อข้าฯ ไปถึงประตูธรรมศาสตร์ด้านหอประชุมเช่น
 ประตูซึ่งมีตออยู่ มีประชาชนจำนวนมากตรงข้างหอประชุมจำนวนมากและมีประชาชนจำนวนหนึ่ง
 ทพยายามจะบุกเข้าไปในธรรมศาสตร์ ทางฝ่ายนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ให้อาวุธปืน
 ยิงออกมาตลอดเวลานี้และได้ถูกประชาชนได้เข้ามาเห็นหลายคน เสียงปืนที่ยิงออกมาเป็นเป็นเสียงปืนขึ้น
 ปืนลูกซองและปืนยิงเร็ว ข้าฯ ไม่ทราบว่าใครเป็นคนยิงเพราะไม่เห็นตัว ข้าฯ ได้หลบอยู่ข้างรั้ววิทยุของ
 ตำรวจซึ่งจกคอกอยู่บนถนนหน้าหอประชุม และมีประชาชนและข้าฯ ได้ร้องขอให้ตำรวจบุกเข้าไป ตำรวจ
 ยังไม่ยอมเข้าไปและบอกว่ารอรับคำสั่งก่อน ประชาชนไม่พอใจทว่าตำรวจไม่กล้าและขอปืนจะไปยังเอง
 ตำรวจไม่ยอม เวลาประมาณ ๐๗.๐๐ น. เคยมีประชาชนรับรถยนต์โดยสารประจำทางสีเขี้ยวคาดเหลือง
 ได้รับชี้จากทางสนามหลวงวิ่งถึงเข้าชนประตูด้านหอประชุมครั้งแรกประตูเสียงไปและได้ถอยถอยมาถึง
 ไลน์ประมาณ ๑๐ เมตรแล้วพุ่งชนเข้าไปอีกประตูซึ่งรถจกคอกอยู่ที่ประตูเข้าไปได้ประมาณครึ่งชั่วโมง
 ใจว่าชนซึ่งถูกยิงเพราะตอนนั้นรถพุ่งเข้ามาชนมีเสียงปืนยิงออกมาจากข้างในตลอดเวลา ในระหว่างรถจก
 คอกอยู่ที่ประตูนี้ได้มีรถเมย์สีเหลืองวิ่งพุ่งเข้ามาชนท้ายรถเมย์คันแรกทำให้รถคันแรกและคันหลังเข้าไปมหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์จกคอกที่เป็นหน้าหอประชุม เมื่อรถเมย์เข้าไปได้แล้วประชาชนได้ถือโอกาสเข้าไปใน มธ.
 เป็นจำนวนมากในขณะที่ประชาชนเข้าไปนั้นก็มีเสียงปืนยิงสวนออกจากข้างในตลอดเวลาถูกประชาชนได้
 รับมาเห็นหลายคน ตำรวจได้พยายามตามปราบหรือยิงประชาชนอย่าเข้าไปแต่ประชาชนไม่ยอม
 ตอนที่มีประชาชนถูกความรถเข้าไปข้าฯ ได้ตามเข้าไปด้วยและประชาชนถูกยิงมาก เห็นหลายคนข้าฯ จึงถอยออก
 มาอยู่ที่คั่นมะขามอนามหลวงซึ่งตรงข้ามหอประชุม จะยิงมาจากคั่นไหนนั้นข้าฯ ไม่เห็นแต่เข้าใจยิงมาหลาย
 คั่น ประชาชนที่ถูกยิงก็ถูกห้ามออกมาก่อเวลา จนกระทั่งเวลาประมาณ ๐๘.๐๐ น. เคยตำรวจได้
 เข้าไปในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประชาชนพอใจทว่าปืนปรบมือให้โซโยแสดงความรู้สึกใจ พอเข้าไปได้แต่
 หอประชุมตำรวจได้ถูกยิงมีคนตามตำรวจออกมา จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ให้อาวุธปืนยิงต่อสู้เข้าไป
 ข้างในแต่ยิงไปที่ไหนข้าฯ ไม่ทราบ ระหว่างที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไป มธ. แล้วก็มีคนเห็นถูกตามออกมา
 ตลอดเวลาและข้างในที่มีเสียงปืนดังตลอดเวลา นอกจากนั้นยังเห็นมีประชาชนจำไม่ได้ว่าเป็นใครได้
 อดเอานักศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ออกมาประชาชนได้ช่วยกันประจักษ์เห็นจากด้านบน

ไปตั้งสนามหลวงได้ถูกพระราชทานยศนายอำเภอแล้วแล้วเวลานั้นได้นำเอาศพไปเผาที่
สนามหลวง มีด้วยกันรวมทั้งหมด ๕ ศพ ส่วนประชาชนที่ประชาชนและอากาศเอานักศึกษาออกมาจะเป็น
ใครบ้างจำไม่ได้ทั้งหมดทั้งคนตายทั้ง ๕ ศพก็ไม่ทราบว่าใครบ้าง เหตุที่ข้าเจ้าใจว่าเป็นนักศึกษาที่ถูก
พระราชทานทั้ง๕ศพข้าเจ้าใจเอาเองโดยบังเอิญจากการแต่งตั้งและประชาชนอากาศเอาออกมาจาก มช.

หลังจากนั้นเวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น. เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ยึดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้แล้ว และนักศึกษา
ประชาชนที่ชุมนุมใน มช. ต่อมแล้ว ข้าได้เข้าไปใน มช. โดยเข้าไปทางกำแพงประตูหอประชุมได้เป็นนักศึกษ
มาก่อนหน้าคนที่สนามฟุตบอลเดิมไปหมด และได้คอยเฝ้าถือคันอาวุธและไม่ให้ปะปนกับประชาชน
หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องให้ประชาชนออกไปนอก มช. เพราะยังไม่ปลอดภัย ข้าก็กลับบ้านจากนั้นก็
เห็นเหตุการณ์อะไรอีก การที่ข้ามาให้การเป็นพยานนี้ข้ามาด้วยความสมัครใจของข้าเองที่จะมาให้การ
เพื่อความกระจ่างชัดและเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่นักศึกษาเกิดความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง
ข้าไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับใครมาก่อน เป็นความจริง

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

ลงชื่อ		พยาน
"	ท.ค.ค.	สมทบ
"	ท.ค.ค.	สมทบ
"	ร.ค.อ.	สมทบ, พิมพ์, อ่าน